

80ή ΔΕΘ

Χρειαζόμαστε μια εθνική βιομηχανική πολιτική

ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΜΕ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, Η ΥΠΑΡΞΗ ΕΝΟΣ ΙΣΧΥΡΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΜΕΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΙΣΟΡΡΟΠΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΣΑΒΒΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ
ΒΟΡΕΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ (ΣΒΒΕ)

ΣΥΝΕΠΕΙΑ, συνέχεια, και προπαντός σοβαρότητα και σαφήνεια στην εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής ζητά από τον πολιτικό κόσμο ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βόρειας Ελλάδας, Αθανάσιος Σαββάκης. Ζητά ακόμη να επανέλθει η κανονικότητα στην αγορά από τα πολλά προβλήματα που δημιούργησαν τα capital controls και να προχωρήσουν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

Σε μια έρευνα που είκατε κάνει τον Ιούλιο μιλούσατε για πλήρη παράλυση του παραγωγικού ιστού της Β. Ελλάδας από την επιβολή των capital controls. Δύο μήνες μετά, ποια είναι η κατάσταση; Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) το χρονικό διάστημα από 7 έως 13 Ιουλίου 2015 πραγματοποίησε έρευνα μεταξύ επιχειρήσεων μελών του για τη διερεύνηση του μεγέθους και της έντασης των επιπτώσεων στην επιχειρηματική δραστηριότητα, από την επιβολή των κεφαλαιακών ελέγχων και την τραπεζική αργία. Από τα αποτελέσματα της έρευνας καταγράφεται η εξαιρετικά δεινή θέση και η πλήρη παράλυση στην οποία έχει οδηγηθεί ο παραγωγικός ιστός της Βόρειας Ελλάδας.

Συγκεκριμένα:

Το σύνολο των επιχειρήσεων του δείγματος (100%) αντιμετωπίζει προβλήματα στις πληρωμές και στις εισπράξεις, το 94% στη διεκπεραίωση των εξαγωγών, ενώ το 92% στην παραγωγή και στη διάθεση προϊόντων.

Τα προβλήματα στις πληρωμές και στις εισπράξεις προέρχονται από τις απαιτήσεις των προμηθευτών για πληρωμή τους με μετρητά (94%), από την αδυναμία εξόφλησης και πληρωμής επιταγών (92%) και από την αδυναμία ή και την άρνηση των πελατών να πληρώσουν με μετρητά (88%). Τα προβλήματα στις εξαγωγές προέρχονται από τη γραφειοκρατία και τις καθυστερήσεις στις εγκρίσεις πληρωμών προμηθευτών (90%), από τις ακυρώσεις παραγγελιών (89%) και από τις απαιτήσεις για επιπλέον εξασφαλίσεις (87%). Τα προβλήματα στην παραγωγή και στη διάθεση προϊόντων προέρχονται από την αδυναμία εισαγωγής πρώτων υλών, ημιτέτοιμων και ετοιμών προϊόντων (89%), από τις ακυρώσεις παραγγελιών πελατών (82%), και από τις δυσκολίες των επιχειρήσεων να συνεργαστούν με μεταφορικές εταιρείες (76%).

Είναι φανερό ότι ο παραγωγικός ιστός της Βόρειας Ελλάδας βρίσκεται ένα βήμα πριν από την κατάρρευση. Η βιομηχανία απαιτεί πλέον να λήξουν τα πολιτικά παιχνίδια σε βάρος της πραγματικής οικονομίας και να επικρατήσει η νηφαλιότητα και η εθνική συνεργασία, διαφορετικά διακυβεύεται το μέλλον της παραγωγικής βάσης της χώρας και ενέχει ο κίνδυνος απώλειας χιλιάδων θέσεων εργασίας. Δυστυχώς όμως δύο

μήνες μετά η κατάσταση έχει επιδεινωθεί, ενώ η απρόβλεπτη εξέλιξη της προκήρυξης των εκλογών δημιουργεί περαιτέρω αβεβαιότητα για την καθυστέρηση άρσης των capital controls. Σε κάθε περίπτωση πρέπει οπωσδήποτε στην αγορά να επανέλθει η κανονικότητα, ούτως ώστε να μπορέσει το κύκλωμα της οικονομίας να κινηθεί, να συνεχίσουν απρόσκοπτα τη λειτουργία τους οι υφιστάμενες επιχειρήσεις και να διασωθούν έτσι χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Η ΔΕΘ έδινε πάντα την ευκαιρία για την αποτύπωση της οικονομικής κατάστασης της Βόρειας Ελλάδας. Πώς περιγράφετε την κατάσταση σήμερα σε γενικές γραμμές;

Δυστυχώς, την κατάσταση σας την περιέγραφα σε γενικές γραμμές ακριβώς παραπάνω και όπως αντιλαμβάνεστε είναι το αποτέλεσμα του φαύλου κύκλου κρίσης και αποβιομηχανίσης, αποβιομηχανίσης και κρίσης που διαμορφώνει την πτωτική συμμετοχή της μεταποίησης στο σχηματισμό του ΑΕΠ στη χώρα μας και στη Βόρεια Ελλάδα τα τελευταία τριάντα χρόνια. Είναι το αποτέλεσμα του στρεβλού παραγωγικού μοντέλου που ακολούθησε η πατρίδα μας, του μοντέλου της δίθεν παραγωγικής ανάπτυξης, που δεν σπριχίθηκε ποτέ τα τελευταία τριάντα χρόνια σε συγκεκριμένη βιομηχανική πολιτική, αλλά μόνο σε αποσπασματικά μέτρα. Έχει λησθεί κατά κόρον, και έχουν συγγραφεί δεκάδες μελέτες, ότι αν δεν αλλάξει ταχύτητα το

παραγωγικό μοντέλο της χώρας μας, με πραγματική στροφή στην παραγωγή με κάθε τρόπο «διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων», τότε είμαστε βέβαιοι ότι δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος από την κρίση.

Για μια χώρα με τα χαρακτηριστικά της Ελλάδας, η ύπαρξη ενός ισχυρού δευτερογενούς τομέα αποτελεί προϋπόθεση ισόρροπης ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και εξόδου από την οικονομική κρίση. Είναι σε όλους γνωστό ότι σε ευρωπαϊκό επίπεδο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει θέσει ως στόχο την αύξηση της συμβολής της βιομηχανίας στο ΑΕΠ της ΕΕ στο 20% έως το 2020, από 15,1% που ήταν τον Ιούνιο του 2013.

Ο ΣΒΒΕ προτείνει ως χώρα να θέσουμε στόχο την αύξηση της συμμετοχής της ελληνικής βιομηχανίας από 9% που είναι σήμερα στο 12% έως το 2020. Για την υλοποίηση του στόχου αυτού χρειαζόμαστε μια εθνική βιομηχανική πολιτική. Απαιτείται μια νέα συμφωνία πολιτείας και επιχειρήσεων σε μια ρεαλιστική βιομηχανική πολιτική που θα συμβάλει:

- Στην ενθάρρυνση των αναγκαίων προσαρμογών που θα πρέπει άμεσα να υιοθετηθούν από τις εγχώριες επιχειρήσεις, και οι οποίες θα τις καταστήσουν περισσότερο εξωστρεφείς και ανταγωνιστικές.
- Στη βελτίωση του γενικότερου οικονομικού περιβάλλοντος, εντός του οποίου λειτουργούν οι επιχειρήσεις.

Μιλάτε συχνά για την ανάγκη να υπάρχει εθνική προσπάθεια και συναίσθηση ευθύνης για να αλλάξουμε σελίδα. Επειδή σε δύο εβδομάδες έχουμε εκλογές, τι ζητάτε από τις πολιτικές δυνάμεις; Ζητάμε να υπάρχει συνέπεια, συνέχεια και προπαντός σοβαρότητα και σαφήνεια στην εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής. Τούτο διότι σε κανέναν επιχειρηματία δεν είναι αντιληπτή η ασυνέχεια και η ασυνέπεια του κράτους, ούτε επίσης είναι κατανοητή η μόνιμη, διαρκής και διαχρονική αναβλητικότητα στη λήψη των σωστών μεταρρυθμιστικών αποφάσεων.

Σε μια τελευταία ανακοίνωση, με αφορμή τις εξελίξεις στην Ελληνικός Χρυσός, κάνατε λόγο για πολιτικές αποφάσεις που απαξιώνουν μεγάλης κλίμακας ξένες άμεσες επενδύσεις.

Πράγματι, οι πρόσφατες πολιτικές αποφάσεις οδηγούν στην απαξίωση μεγάλης κλίμακας ξένων επενδύσεων. Η αιφνιδιαστική απόφαση της κυβέρνησης για αναστολή της λειτουργίας της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, που αποτελεί τη μεγαλύτερη ξένη άμεση επένδυση στη χώρα, στέλνει το πλέον αρνητικό μήνυμα στους διεθνείς επενδυτές, σε μια χρονική συγκυρία που το μόνο που χρειάζεται η χώρα είναι η υλοποίηση παραγωγικών επενδύσεων.